

İSKENDER
ÖKSÜZ

'BEN KİMİM,
BEN?'

Ben kimim, ben!

İskender Öksüz

Kimse sormadı, yine de söyleyeyim. Herhangi bir partiyi tutmuyorum. Yerel seçimler gibi çok pusulalı seçimlerde karışık oy kullanıyorum.

Fakaaat! Bir siyasetçi bir başka siyasetçiye hakaret etti mi üzülüyorum, alınıyorum.

Bir kere, bana hakaret edilmiş gibi hissediyorum. Çünkü fikirlerini beğensem de beğenmesem de hakarete hedef yapılan kişinin arkasında milletimin bir cüzü var. Ona hakaret eden, o kadar insana da hakaret ediyor, onca insanı da aşağılıyor. Belki ben de bugün değilse yarın o kişiye veya partisine oy vereceğim. Edepsizlik değil mi yapılan?

İkincisi, küfürbaz siyasetçi adına da üzülüyorum. Aynı sebeplerden, çünkü o da hakaret etmekle, diğerlerini aşağılamakla kendini küçülmüş, aşağılanmış oluyor. Bizim kültürümüzde “Kem söz, kalp akçe sahibine aittir.” diye bir atasözü vardır. Ya ilerde ben de o kem sözü söyleyeni seçmek, desteklemek zorunda kalırsam. Kem sözün sahibini nasıl desteklerim.

King Kong'lar

Atasözünün “kalp para” kısmı herhâlde enflasyonla ilgili. Enflasyon size fiyatların artışı gibi gelir ama aslında paranızın değersizleşmesidir. Paranızın kalp akçe, züyuf akçe hâline gelmesidir. Neyse, şu anda konumuz bu değil.

Özetle küfürbaz siyasiler bilsin ki her hakaretlerinde ben onların yüzlerine karşı - ama içimden - ettikleri hakaretleri, bazen aynen bazen misliyle iade ediyorum.

Hakaretler böyle. Bir de “Sen nesin ne? Ben kimim, kim?” cinsinden aşağılama ve böbürlenme var. “Biz bunları senden mi öğrenecez?” Bu beni alêde hakareten daha fazla yaralıyor. Böyle aşağılamalar, eb az hakaretler kadar edepsizce ve fazlası da var. Aşağılama, sözün sahibini, homo sapiens sapiens değil, daha iptidai bir türe dönüştürüyor. Hissettiğim şu. Karşımda göğsünü yumruklayan bir primat var. Hiç King Kong filmi seyrettiniz mi? Veya Maymunlar Cehennemi serisinden bir film? İşte öyle. Erkek şempanzelerin güç gösterisi sırasında yaptıkları bir hareket daha var. Onu tasvire terbiyem mani. Siz tahmin edin.

Eskiden süper lider yokmuş

“Ben kimim kim!” Bu sözün yerinde sarf edilmiş olma ihtimali hiç mi yok? Ya bunu söyleyen siyasi, biz fanilerden de diğer siyasilerden de gerçekten çok ama çok yükseklerdeyse! O zaman onlar gibi davranmaması, onlara karışmaması, ihtilattan kaçınması daha doğru değil mi? Bir zamanlar, mesela geçen asırda, bizim bütün liderlerimiz üç aşağı, beş yukarı aynı seviyedeymiş. Bunu nereden anlıyoruz? Seçimlerden önce birlikte televizyona çıkıp politikalarını anlatır, tartışırlarmış. YouTube’a “liderler açık oturum” yazın bakın kaç tartışma programı çıkıyor. Hemen her seçimden önce: 1989, 91, 95... Ecevit, Demirel, Erbakan, Türkeş ve diğerleri. Bunlardan biri, diğerlerinden çok ama çok yüksek bir seviyede olsa ve diğerlerine, “Ben kimim, kim?” çekseydi, o açık oturumlar mümkün olur muydu?

Biliyorsunuz ABD başkan adayları da başkanlık seçimlerinden önce televizyona çıkıp tartışır. Gelenektir. Demek ki onların liderleri arasında da aşılmayacak seviye farkları yok.

Son seçimlerden önce de bazı siyasiler, bir salon dolusu gencin karşısına çıkıp sorularını cevaplandırdı. Demek ki o kadar yüce seviyede değilmiş, oraya çıkanlar.

Ne soracağını bilmeden olmaz

Bunlara mukabil, katiyen karşıtlarının seviyesine inmeyecek, öyle ne soracağı belli olmayan grupların karşısına çıkmayacak yücelikte olan siyasiler de vardır. Kimlerdir? Şimdi aklıma gelmiyor ama muhakkak vardır. Böyle bir yüce liderle karşılaşırsanız, onu tanımanız için bir ipucu vereyim. Onu dinleyen hayranları o konuşurken sürekli ayakta alkış tutar. Oradan anlarsınız çok yüce bir zatla karşı karşıya olduğunuzu. Az önce aklıma gelmedi demiştim. Şimdi geldi. Mesela Kuzey Kore lideri Kim Jong Un böyledir. Partisine hitap ederken partinin bütün üyeleri ayakta ve sürekli alkış tutarlar.

Peki, açık oturum? Böyle yüce insanlar hata yapmazlar ki onları tenkit edersiniz veya onların fikirlerinden başkaca bir fikri onlara karşı savunasınız. Beşer şaşar deriz. Beşer öyledir. Yüce liderler şaşmaz. Onlarca yıl liderlik makamında kalırlar ama tek hatalarına şahit olmazsınız. Öyle ya, hata yapsalardı çıkar, "Ben yanılmışım, aslında o mesele benim söylediğim gibi öyle değilmiş, söylemiş. " derlerdi değil mi? Demek ki hiç yanılmadılar. Aldatılmış olabilirler. Çünkü o seviyedeki insanların kalbi olağanüstü temizdir ve aldatılmaları mümkündür. Fakat yanılmaları, asla.

Yüce liderler ne soracağı bilinmeyen grubun karşısına çıkmaz dedim. Geçen asırda bir diplomattan aldığım dersle bitireyim: Ne karar alınacağını bilmediğin toplantıyı düzenleme; cevabını bilmediğin soruyu sorma; sonucunu bilmediğin oylamayı yaptırma.